19/03/2019

Η Οικογένεια Κολοκοτρώνη

/ Επικαιρότητα

Η **Οικογένεια Κολοκοτρώνη** είναι παλιά ελληνική οικογένεια κλεφτών, η οποία ανέδειξε πολιτικούς και κυρίως στρατιωτικούς. Σημαντικότερος εκπρόσωπός της είναι ο αρχιστράτηγος Θεόδωρος Κολοκοτρώνης.

ΚΟΛΟΚΟΤΡΩΝΗΣ ΘΕΟΔΩΡΟΣ (1770 – 1843)

Η δεσπόζουσα στρατιωτική φυσιογνωμία του αγώνα του 1821
«Ο Γέρος του Μοριά»

Ο Θεόδωρος Κολοκοτρώνης γεννήθηκε στο Ραμαβούνι της Παλαιάς Μεσσηνίας στις 5 Απριλίου του **1770.** Πατέρας του ήταν ο **Κωνσταντής**

Κολοκοτρώνης από το Λιμποβίσι Αρκαδίας και μάνα του η **Ζαμπέτα**, το γένος Κωτσάκη, από την Αλωνίσταινα. Δεκαπεντάχρονος έγινε **κλέφτης και αρματολός** στην επαρχία Λονταριού (Λεονταρίου). Εικοσάχρονος πήρε γυναίκα του την Αικατερίνη Καρούτσου, κόρη του προεστού του Λονταριού Δημήτρη Καρούτσου, που σκότωσαν οι Τούρκοι.

Συνεργάστηκε με τον πρωτοκλέφτη Ζαχαριά, που είχε ιδρύσει ένα είδος ομοσπονδίας των κλεφταρματολών του Μοριά. Ο Θ. Κολοκοτρώνης ήταν **αρχηγός** των κλεφταρματολών στην Αρκαδία, στο κέντρο της Πελοποννήσου, και αποτελούσε τον πιο σημαντικό κρίκο της ομοσπονδίας των κλεφταρματολών του Μοριά.

Το 1803 **επικηρύχτηκε** με σουλτανικό φιρμάνι, αλλά ο Κολοκοτρώνης ήταν άπιαστος. Από το 1805 οι διώξεις οξύνονται και ο Κολοκοτρώνης πέρασε από τη Μάνη στη Ζάκυνθο (Μάης 1806) εξακολουθώντας τον αγώνα κατά των Τούρκων στην ξηρά και τη θάλασσα μέχρι το τέλος του 1808, με την άδεια αρχικά των Ρώσων και κατόπιν των Γάλλων. Το Γενάρη του 1809 εγκαταστάθηκε στη **Ζάκυνθο** , όπου **υπηρέτησε** στο «πρώτο σύνταγμα ελαφρού ελληνικού πεζικού του δούκα της Υόρκης» ως καπετάνιος (λοχαγός) και ως **ταγματάρχης** για δύο χρόνια. Στη συνέχεια και μέχρι το 1821 έζησε στη Ζάκυνθο ως ιδιώτης ασχολούμενος με το ζωεμπόριο, για να ζήσει την οικογένειά του (σύζυγο, μητέρα και 5 παιδιά), που είχε εγκατασταθεί στη Ζάκυνθο από το 1807.

Το Δεκέμβρη του **1818 κατηχήθηκε στη Φιλική Εταιρεία** στη Ζάκυνθο. Το Γενάρη του 1821 επέστρεψε στο Μοριά και έθεσε τον εαυτό του και το μυαλό του στην υπηρεσία της πατρίδας και της επανάστασης. Το **στρατηγικό μυαλό** του, η παλικαριά του και ο άδολος πατριωτισμός του έγιναν φανερά στις πολεμικές επιχειρήσεις (Καλαμάτα, Βαλτέτσι, Τριπολιτσά, Ακροκόρινθο, εκστρατεία Δράμαλη, Ανάπλι), στη στάση που κράτησε στον εμφύλιο (1823-1825) απέναντι στους κοτζαμπάσηδες και πολιτικούς και στην ικανότητά του να κρατάει άσβηστη τη φωτιά της επανάστασης στις ψυχές των απλών ανθρώπων στις πολύ δύσκολες στιγμές για την εξέλιξη του αγώνα.

Υποστήριξε τον Καποδίστρια, τόσο στη συνέλευση της Τροιζήνας να εκλεγεί Κυβερνήτης της Ελλάδας, όσο και την προσπάθειά του να οργανώσει το κράτος.

Επί Αντιβασιλείας, συνελήφθη ο Κολοκοτρώνης (07 Σεπτεμβρίου 1833), ως συνωμότης κατά του θρόνου και των Αντιβασιλέων, και **καταδικάστηκε σε θάνατο** μαζί με τον Πλαπούτα (26 Μαΐου 1834). Αντιδράσεις εσωτερικές και εξωτερικές μετρίασαν την ποινή σε εικοσαετία, και ο Όθωνας – με την ενηλικίωσή του – τους χάρισε την ποινή και τους αποφυλάκισε (27 Μαΐου1835). Τότε ο

Κολοκοτρώνης ονομάστηκε Στρατηγός και έλαβε το αξίωμα του Συμβούλου της Επικρατείας.

Σύντροφο της ζωής του τα τελευταία χρόνια είχε τη Μαργαρίτα Βελισάρη από τα Χαλκιάνικα των Καλαβρύτων, με την οποία απέκτησε και ένα παιδί το 1836.

Πολύτιμη ιστορική πηγή αποτελούν τα **απομνημονεύματα** που κατέγραψε ο Τερτσέτης καθ' υπαγόρευση του Θεόδωρου Κολοκοτρώνη με τον τίτλο «Διήγησις συμβάντων της Ελληνικής Φυλής από το 1770 έως τα 1836».

ανε από συμφόρηση, στις 4 Φλεβάρη του **1843.**

ΚΟΛΟΚΟΤΡΩΝΗΣ ΙΩΑΝΝΗΣ ή ΓΕΝΝΑΙΟΣ (1805 – 1868)

Δευτερότοκος γιός του Θεόδωρου Κολοκοτρώνη. Οπλαρχηγός

Ο Ιωάννης Κολοκοτρώνης γεννήθηκε στη **Στεμνίτσα το 1805** περίπου. Μεγάλωσε στη Ζάκυνθο, όπου είχε καταφύγει ο πατέρας του και εκεί έμαθε τα πρώτα γράμματα. Στις **23 Μαρτίου 1821** μετέβη κρυφά **στο Μοριά** (Πυργί Ηλείας) με τον αδελφό του Πάνο για να προσφέρει τις υπηρεσίες του στον αγώνα. Πήρε το βάπτισμα του πυρός στον Πύργο κατά της επιδρομής των Λαλαίων Τούρκων και κατόπιν προχώρησε προς την Αρκαδία να ανταμώσει τον πατέρα του, υπό τις διαταγές του οποίου πολέμησε. Ήταν θαρραλέος και ριψοκίνδυνος και τον ονόμασαν **Γενναίο,** από την στάση που επέδειξε κατά την πολιορκία της Τριπολιτσάς.

Ο Γενναίος πολέμησε στον Πύργο και στην Τριπολιτσά, όπως αναφέρθηκε, στις μάχες της Πάτρας και της Δ. Ελλάδας, εναντίον του Δράμαλη στα Δερβενάκια (1822), εναντίον του Ιμπραΐμ από το 1825, εναντίον του Κιουταχή το 1827, καθώς και στην Αττική για να ενισχύσει τον Καραϊσκάκη. Μετά το θάνατο του

Καραϊσκάκη και τη διάλυση του στρατοπέδου του Πειραιά, επέστρεψε στο Μοριά, για να συνεχίσει τον πόλεμο κατά του Ιμπραΐμ και να βοηθήσει τον αγώνα του πατέρα του κατά του προσκυνήματος. Κατά την περίοδο του εμφυλίου (1823-1825) τάχθηκε στο πλευρό του πατέρα του.

Το 1828 στεφανώθηκε τη Φωτεινή Τζαβέλλα, αδελφή του Κίτσου Τζαβέλλα. Στην Καποδιστριακή περίοδο **τάχθηκε με τον Κυβερνήτη, Ιωάννη Καποδίστρια**, ενώ αργότερα **αντιτάχθηκε στην πολιτική της Αντιβασιλείας**, περιέπεσε σε δυσμένεια και παρέμεινε στη φυλακή για αρκετό διάστημα.

Επί Όθωνος χρημάτισε υπασπιστής του βασιλιά (1836), Γερουσιαστής (1844) και Πρωθυπουργός (1862). Όταν ξέσπασε η επανάσταση αρνήθηκε, ως Πρωθυπουργός, να καταστείλει με όπλα την επανάσταση που οδήγησε στην εκθρόνιση του Όθωνα. Η οργή του λαού στράφηκε και εναντίον του Γενναίου, ο οποίος αναγκάστηκε να φύγει στο εξωτερικό. Επέστρεψε οριστικά το Φλεβάρη του 1863, πάσχων από αγιάτρευτη αρρώστια. Είχε αποκτήσει δύο γιούς και πέντε κόρες.

Ο Γενναίος συγκέντρωσε και δημοσίευσε το 1856 πλήθος πολυτίμων εγγράφων και επιστολών του αγώνα με τον τίτλο «**Ελληνικά Υπομνήματα**», ενώ το 1955 εκδόθηκαν **τα απομνημονεύματα** που άφησε.

Πέθανε στις 23 Μαΐου του **1868.**

ΚΟΛΟΚΟΤΡΩΝΗΣ ΠΑΝΟΣ (1798 – 1824)

Ο μεγαλύτερος γιος του Θ. Κολοκοτρώνη – Φιλικός. Οπλαρχηγός

Ο Πάνος Κολοκοτρώνης μεγάλωσε στη Ζάκυνθο, όπου στις 20 Δεκεμβρίου του **1818**, σε ηλικία 20 χρόνων, μυήθηκε από τον πατέρα του **στη Φιλική Εταιρεία**.

Είχε σπουδάσει στην **Ακαδημία της Κέρκυρας**, ήταν **μαθηματικός** και γνώριζε καλά την αρχαία ελληνική και την ιταλική γλώσσα, καθώς και λίγα γαλλικά.

Στις 23 Μαρτίου 1821 ζήτησε άδεια μαζί με το μικρότερο αδελφό του Γενναίο

από τις αγγλικές αρχές της Ζακύνθου, **να φύγουν για το Μοριά**. Οι Άγγλοι δεν το επέτρεψαν και αναγκάστηκαν να φύγουν κρυφά για το Μοριά, **όπου ανέπτυξαν αξιόλογη πολεμική δραστηριότητα.**

Ξεμπάρκαραν στην Ηλεία και πήραν μέρος στη μάχη που έγινε στον Πύργο κατά των Λαλαίων Τούρκων. Προχώρησαν ύστερα στην Αρκαδία και ανταμώθηκαν με τον πατέρα τους. Όταν ο Θ. Κολοκοτρώνης πήγε στο Άστρος να υποδεχτεί το Δημήτριο Υψηλάντη, οι Τούρκοι της Τριπολιτσάς βγήκαν με ισχυρές δυνάμεις εναντίον των Ελλήνων. Ο Πάνος Κολοκοτρώνης τους αντιμετώπισε δείχνοντας παράλογη τόλμη. Όταν κατελήφθη η Τρίπολη από τους Έλληνες, οι Τριπολιτσιώτες ζήτησαν από το Θ. Κολοκοτρώνη με αναφορά τους να τους αφήσει τον Πάνο πολιτάρχη, και τον άφησε, η δε Πελοποννησιακή Γερουσία τον ονόμασε χιλίαρχο και τον έστειλε ως αντιπρόσωπό της για την παραλαβή του Αναπλιού. Πολέμησε κατά των Τούρκων του Δράμαλη και συμμετείχε στη φύλαξη των Σπετσών, ώστε να μη γίνουν Τουρκικές αποβάσεις.

Το Φλεβάρη του 1823 στεφανώθηκε την κόρη της Μπουμπουλίνας, Ελένη, στο Ανάπλι. Μετά τη Συνέλευση του Άστρους, το Εκτελεστικό Σώμα διόρισε τον Πάνο φρούραρχο στο Ανάπλι.

Η πολιτική του δράση συνδέεται με τις εμφύλιες διενέξεις ανάμεσα σε πολιτικούς και στρατιωτικούς, όπου τάχθηκε με το μέρος του πατέρα του (1823-1824). Συγκεκριμένα, όταν ένα μέρος βουλευτών, φίλοι του Μαυροκορδάτου, αντενεργούσαν στο έργο του Εκτελεστικού Σώματος και των Στρατιωτικών, ο Πάνος Κολοκοτρώνης και ο Νικηταράς αντέδρασαν λόγω και έργω. Ανάλογα έπραξε ο Πάνος και με το δεύτερο εκτελεστικό, την παράνομη κυβέρνηση Κουντουριώτη.

Κατά τη δεύτερη φάση του εμφυλίου ο Πάνος συγκρούστηκε με τα στρατεύματα του Παπαφλέσσα και Μακρυγιάννη στη Μεσσηνία και αφού τα διέλυσε ανέβηκε στην περιοχή της Τριπολιτσάς.

Στις **13 Νοεμβρίου 1824** , κατευθυνόμενος προς Σελίμνα, όπου βρισκόταν ο πατέρας του, **έπεσε σε κυβερνητική ενέδρα και σκοτώθηκε.** Ο θάνατος του Πάνου επέδρασε διαλυτικά στο στρατόπεδο των «ανταρτών», διότι ο Θ. Κολοκοτρώνης δεν είχε διάθεση να συνεχίσει τον αγώνα κατά των κυβερνητικών και αποτραβήχτηκε στη Στεμνίτσα.

ΚΟΛΟΚΟΤΡΩΝΗΣ ΜΑΡΚΟΣ

Αγωνιστής από το Λιμποβίτσι. Εξάδελφος του Θεόδωρου Κολοκοτρώνη. Γεννήθηκε

στα 1756. Πολέμησε στα Ορλωφικά και ιδιαίτερα έδρασε το 1779 κατά την εξόντωση των Αλβανών στα Τρίκορφα.Παρά την ηλικία του πολέμησε τους Τούρκους μαζί με τους τέσσερις γιους του. Από τα γεράματα και τις κακουχίες του πολέμου, τυφλώθηκε. Πέθανε τον Δεκέμβριο του 1838 ευχαριστημένος που είδε την πατρίδα του ελεύθερη.

Πηγή: andritsainalibrary.gr